

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514200936
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514200936.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa R. B., štátneho občana D. republiky, bytom O. XXX, V., v konaní zastúpeného P. B., bytom O. XXX, V. proti odporcovi C. Y., štátnemu občanovi D. republiky, bytom O. XXX, Čachtice, v konaní zastúpenému JUDr. Filipom Vavrinčíkom, advokátom, so sídlom Kmeťova 18, Nové Mesto nad Váhom o zaplatenie 9.388,96 eur, na odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/36/2014-77 zo dňa 17. marca 2015, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 262,33 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. Filipa Vavrinčíka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 785,94 eur titulom trov právneho zastúpenia do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu. Rozhodnutie vo veci samej súd prvého stupňa odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 112 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že navrhovateľ sa podaním došlým súdu dňa 04.02.2014 domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu 9.388,96 eur z titulu náhrady škody. Návrh odôvodnil tým, že dňa 09.08.2015 krátko po polnoci vyhorela strecha rodinného domu navrhovateľa od drevenej garáže odporcu. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v konaní je potrebné prihliadnuť na námietku premlčania. Dňa 09.08.2005 vznikol požiar u odporcu a tento požiar sa rozšíril na domovú nehnuteľnosť navrhovateľa. Navrhovateľ v roku 2005 na opravu svojej nehnuteľnosti vynaložil náklady minimálne vo výške 9.388,96 eur, pričom od začiatku navrhovateľ mal vedomosť o tom, že si môže uplatniť náhradu škody voči odporcovi, čo dokazuje záznam z priestupkového konania Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Novom Meste nad Váhom zo dňa 10.10.2005. Návrh na súd bol podaný dňa 04.02.2014, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula najneskôr do konca roku 2007 /resp. dva roky po uplynutí lehoty splatnosti najneskôr splatnej predloženej faktúry/. Na tento záver súdu nemá vplyv ani skutočnosť, že navrhovateľ predložil všetky doklady advokátovi, nakoľko žalobu bolo potrebné v stanovenej lehote podať na súd. Odporca namietol premlčanie pohľadávky navrhovateľa. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na vznesenú námietku premlčania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania vyčíslenú podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), b), c), § 15, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával ním navrhnuté dôkazy. Nevypočul žiadnych svedkov, ani Helenu Lacovičovú, na ktorú sa navrhovateľ odvoláva. Jeho návrh na náhradu škody spôsobenej mu požiarom dňa 9.8.2005 bol zamietnutý z dôvodu, že odporca namieta premlčanie. Podľa navrhovateľa, ak súd nemôže prihliadnuť k tejto skutočnosti, majetkovým pomerom poškodenej osoby a technologickým možnostiam odstránenia škody a tým určiť jej výšku, tak by mal k týmto skutočnostiam prihliadnuť pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Odporca k odvolaniu navrhovateľa písomne uviedol, že odvolanie navrhovateľa nemá zákonom predpísané náležitosti a žiada ho zamietnuť. Pre prípad, že by odvolací súd posúdil odvolanie navrhovateľa ako dostatočné, uviedol odporca, že s ohľadom na ním vznesenú námietku premlčania, a na ktorú boli navrhovateľ i jeho zástupca opakovaním upozorňovaní ešte pred podaním návrhu na súd, nebolo potrebné vykonávať vo veci ďalšie dôkazy. Toto by sa priečilo zásade rýchlosti a hospodárnosti konania. Vykonanie ďalších dôkazov, by nemalo na dôvodne vznesenú námietku premlčania žiadny vplyv, a súd by navrhovateľovi jeho premlčané právo nemohol priznať. Rozhodnutie súdu je teda správne a odporca ho žiada potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ k vyjadreniu odporcu písomne uviedol, že podľa napadnutého rozsudku by mal zaplatiť náhradu trov konania- tarifnú odmenu a režijný paušál za účasť právneho zástupcu odporcu na pojednávaní dňa 5.2.2015. Odporca si však uplatnil náhradu trov konania nie za takýto úkon ale za vyjadrenie zo dňa 2.2.2015. Ďalej poukázal na to, že pre nečinnosť štátnych zamestnancov, ktoré si neplnia svoje povinnosti, došlo údajne k premlčaniu práva navrhovateľa a on musí zaplatiť aj náhradu trov konania odporcu. Záverom požiadal, aby odvolací súd vypočul v konaní ním označených svedkov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Odvolací súd je toho názoru, že posúdenie v konaní uplatneného práva navrhovateľa ako premlčaného súdom prvého stupňa bolo správne. Zodpovedá správnej aplikácii ustanovení § 100 ods. 1, § 101. § 112 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka na v konaní správne zistený skutkový stav veci.

Navrhovateľ si v konaní uplatňoval právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri požari jeho rodinného domu dňa 9.8.2015, ktorý požiar vznikol od garáže odporcu. Navrhovateľ podľa záznamu z priestupkového konania Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Novom Meste and Váhom zo dňa 10.10.2005 mal vedomosť o tom, že si môže uplatniť náhradu škody voči odporcovi. V zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Svoj návrh na začatie konania o zaplatenie náhrady škody voči odporcovi podal navrhovateľ na súde prvého stupňa až dňa 4.2.2014, teda viac ako 8 rokov po tom, čo sa dozvedel o škode i o tom, kto za ňu zodpovedá. Pretože odporca v konaní vzniesol námietku premlčania uplatneného práva navrhovateľa, súd prvého stupňa správne túto posúdil ako dôvodnú a navrhovateľovi premlčané právo nepriznal a jeho návrh na začatie konania zamietol.

Pokiaľ navrhovateľ namieta nevykonanie ním navrhnutých dôkazov súdom prvého stupňa, tu odvolací súd žiadne pochybenie v procesnom postupe súdu prvého stupňa nezistil. Dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou

účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených /navrhnutých/ dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Z obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky teda nevyplýva pre všeobecné súdy ústavná povinnosť vykonať všetky dôkazy, ktoré označil účastník konania. Skutočnosť, že súd neakceptuje návrhy účastníka na vykonanie dokazovania, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení práv účastníka. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní /pozri nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 75/96 a sp. zn. I. ÚS 350/08/.

V predmetnej právnej veci navrhoval navrhovateľ zadovážiť z Okresného úradu Trenčín záznam o prešetrení jeho sťažnosti podanej na políciu dňa 10.9.2014, ako aj stanovisko - vyjadrenie obce Čachtice k tomu, aký postup alebo záver z tejto jeho sťažnosti urobila, ďalej navrhol vykonať prieskum súdnym znalcom a vypočuť ako svedka Helenu Lacovičovú. Ako už bolo vyššie uvedené, odporca v konaní vzniesol dôvodnú námietku premlčania uplatneného práva navrhovateľa. Ani jeden z uvedených navrhnutých dôkazov nebol podľa odvolacieho súdu spôsobilý spochybníť záver o premlčaní práva navrhovateľa a nemohol tak privodiť pre navrhovateľa priaznivý výsledok konania. Súd prvého stupňa preto dôvodne a správne odmietol vykonať tieto dôkazy navrhnuté navrhovateľom.

Odvolací súd ďalej preskúmal aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania účastníkov v napadnutom rozsudku. Aj toto rozhodnutie súdu hodnotí ako vecne správne. Odporca bol v konaní plne úspešný a preto mu proti navrhovateľovi patrí právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže v konaní neboli tvrdené ani preukázané žiadne skutočnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemusel výnimočne odporcovi náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, súd prvého stupňa správne uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, konkrétne za trovy právneho zastúpenia odporcu v konaní. Tu sa súd dopustil zrejmej nesprávnosti v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, keď odporcovi priznal náhradu trov konania za tarifnú odmenu a režijný paušál advokáta odporcu za úkon účasti na pojednávaní dňa 5.2.2015. Takéto pojednávanie pred súdom prvého stupňa sa však vôbec neuskutočnilo, a ani odporca si za takýto úkon náhradu trov konania neuplatňoval. Odporca si v písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 18.3.2015 uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za písomné podanie zo dňa 5.2.2015 /popri náhrade trov za úkony prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na pojednávaní dňa 17.3.2015 - ktorých náhradu súd prvého stupňa správne odporcovi v napadnutom rozsudku priznal/. Takéto písomné podanie vo veci samej bolo podané a keďže sa týkalo veci samej /vznesenie námietky premlčania/ patrí advokátovi odporcu za tento úkon podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. tarifná odmena a režijný paušál /§ 13a ods. 1 písm. c)/. Aj keď teda odporcovi nepatrí náhrada trov konania za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 5.2.2015, patrí mu / v rovnakej výške/ náhrada trov konania za úkon - písomné podanie zo dňa 5.2.2015. Celková suma priznanej náhrady trov konania je preto správna a v tomto zmysle je rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vecne správne a ako také muselo byť odvolacím súdom potvrdené.

Na základe týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 262,33 eur za trovy právneho zastúpenia. Tieto trovy právneho zastúpenia odporcu predstavujú tarifnú odmenu 253,94 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku + 8,39 eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkon advokáta odporcu bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2015, v ktorom bol úkon vykonaný. Povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania uložil odvolací súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.